

çākhā, f., *Ast, Zweig*; vgl. dáça-çākha.
 -ā pakvā 8,8. | -ás [A. p.] vanínas [G.]
 -ām vṛksásyā 920,3. | 559,1.
 çāci-gu, a., wol: *in Kraft* [çāci = çáci] *einherschreitend* [gú von gā].
 -o (indra) 637,12.
 çāci-pūjana, a., etwa: *Eifer* [çāci = çáci] *ehrend, ihn anerkennend.*
 -a (indra) 637,12.
 çāndá, m., Eigenname eines Mannes (Patron. von çānda BR.).
 -ás 504,9.
 çātavat(?), a., = çatávat (?).
 -anā [du.] mitrā iva ītā çatárā ~ 932,5 (der Text hat das unverständliche cātāpantā).
 çātavaneyá, a., zum Geschlechte des çatavani gehörig, von ihm stammend.
 -é puruṇíthé 59,7.
 çāda, m., *Somagefäß* (wol von çad hinabfallen, also als das worin der Soma hinabfliesst?)
 -eṣu áva ~ gachati (sómas) 727,6 [in V. 7 dróneṣu].
 çāpa, m., die *Flösse*, das vom fliessenden Wasser fortgeschwemmt.
 -am síndhūnám 534,5; pratípám ~ nadiás vahanti 854,4.
 (çāmulýa), çāmulia, (m. oder) n., *wollenes Hemde* (BR.).
 -am 911,29 pára dehi ~, brahmábhyas ví bhajā vásu.
 çāmbará, a., auf den çámbara sich beziehend, durch den Gen. des Çámbara wiederzugeben.
 -ám vásu 488,22. | -é (ahihátye) 281,4.
 çārada, a., *herbstlich* [von çarád], Beiname der Wolkenburgen der Dämonen. — Vergl. çatá-çārada.
 -is [A. p. f.] púras 131,4; 174,2; 461,10.
 çārī, f., *Pfeil* [vgl. çáru, çárya, çáryā, caraviā].
 -is [A. p.] yābhis ~ ájatam syūmaraçmaye 112,16.
 çāryátá, m., Eigenname eines Mannes (Nachkomme des çáryáti).
 -ásya prábhítás 51,12. | -é yáthā ~ ápibas sutásya 285,7.

çās, çis [aus ças = çais durch Reduplikation entsprossen, daher im Partic. des Stammes stets ohne n], 1) *belehren, unterweisen* [A.]; 2) *zurechtweisen, tadeln, strafen* [A.]; 3) *weisen, zeigen* [A.]; 4) *gebieten*; 5) *preisen* [A.].

Mit ánu 1) *anweisen, unterweisen* [A.]; vgl. annçásana; 2) *den Weg weisen, mit áñjasā den Weg geradeaus weisen.*
 abhí etwas [A.] *zuweisen, anweisen.*
 a 1) *erflehen, wünschen*

[A.]; vgl. áçis; 2) *anflehen* [A.]; 3) *anweisen, mit Anweisungen verschen* [A.]; 4) *flehen*; 5) *jemandem* [D.] *Gebet* [A.] *aussprechen*; 6) *jemandem* [D.] *etwas* [A.] *zuweisen*; 7) *je-*

mand [A.] *wohin* [L.] *nís verscheuchen* [A.] *weisen, führen.*
 úd den Gebeten [A.] *von* [Ab.].
 den Weg nach oben (zu den Göttern) *weisen, sie dahin führen.*
 ni zuweisen, zurüsten [A.]

Stamm I, çás:
 -ssi prá 1) pákam 31, 14. | jyúm 131,4; avratám SV. 1,4,1,1,6.
 -sas 2) mórtiam aya-

çás:
 -dhi [Iv., Pān. 6,4,35] 6) dāçúše vāriāni 163,
 à 7) 219,9 (à nas jīvān 13.
 varuna tāsu çādhi). -smahe à 2) tvā 30,10.
 -stána 1) mā 878,1. -sate [3. p.] à 3) dūtám
 -ste [3. s. me.] à 1) tād ná 811,5. — 4) 165,4.
 24,11 (yájamānas). —

Impf. áçás [tonlos 814,4]:
 -sam 1) tvā 921,11. | 814,4 (SV. hat áçā-
 -sata [3. p. me.] 1) mā- sata).
 táras vedhām ~ çriyé

Stamm II. çasa:
 -ati anu 2) 495,1. | -an 2) oder 3) vahatúm
 abhi grhān 495,2. | ná dhenávas 858,4.

Perf. çacás:
 -sá [2. pl.] 1) yád mā 220,5 (pitā iva kitavám). | -s [2. s. Co.] nís áhim pŕthivyás 80,1.
 -sus 1) kavím 298,12; | -dhi úd bráhmāni 517,
 vidáthā kavīnám 235, 20.25.
 2.

Aor. çiṣa (tonlos 644,1):
 -at ni mandrám 298,7. | índrāya 644,1 (SV.
 -āmahi à 5) bráhma liest -āmahe).

Part. çásat:
 -at [N. s. m.] 1) duhi- | -atā [N. du.] 3) 139,4
 túr naptíam 265,1. — (áñjasā). — anu 2)
 2) avratān 51,8; 130, | 139,4.
 8. — pra 2) 95,3 | -atas [G.] 4) amúṣya ~
 (ítān ví dadhō). | 654,1.

Part. Aor. çisát:
 -ántas prá 1) tritám naçanta ~ istáye 941,4.
 Part. II. çiṣta [vgl. devá-çiṣta, siehe auch çiṣ]:
 -as ánu 1) téna ahám 356,8; 858,6; sá kṣetravídā 858,7.

Part. IV. çásia [vgl. a-çásiá]:
 -as 5) mánave ~ bhūs 189,7.

Verbale çis, çás in á-, pra-çis und im folgenden.
 çás, f., *Gebot.*
 -ásā durdhárítum (agním) 846,2.
 çásá, m., *Gebieter* [von çás].
 -ás 978,1 ~ itthā mahān | -ám 281,5 diviám ~ in-
 asi (indra). | dram.
 çásá, m., *Befehl, Anweisung* [von çás].